

" ΤΟ Α Γ Χ Ο Σ "

Από την ταινία "Αν μιλούσε η γη"

ΚΟΥΠΛΕ

- 1 -

Στόν ούρανό κοιμάμουνα , γιατί νά μέ ξυπνήσεις
καί νά μου σβήσεις τόνειρο , που ζούσα τό γλυκό.
Μανούλα μου τί μέφερες χωρίς νά μέ ρωτήσεις,
στόν κόσμο αυτό τόν ψεύτικο , που δέν τόνε " γροικώ "

- 2 -

Στόν κόσμο αυτό τόν ψεύτικο που δέν καταλαβαίνω,
μέ την καρδιά που μοῦδωσες, πώς νά σταθώ ὀρθός ;
σάν βλέπω τόσα θύματα μέσ στις ζωής τό τραύνο,
που ἔχει γίνει φέρετρο, καί φεύγει ὀλοταχώς.-

REFRAIN

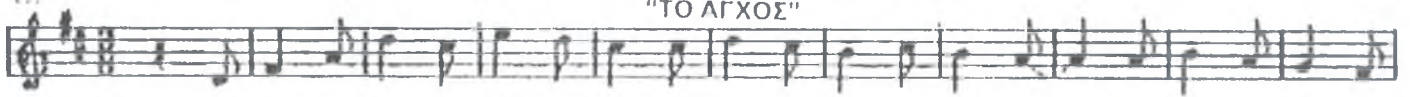
Κάθε μέρα ξυπνάω μέ τό ἄγχος σιά στήθεια:
στης καρδιάς μου τῶν χτύπων, τή βουβή τους κραυγή
καί μου λέν : τόν πλανήτη πώς βουλιάζουν στ' ἀλήθεια,
κάτι λίγοι που θέλουν νά ρημάξουν τή γή.

Κάθε μέρα ξυπνάω μέ τό ἄγχος σιά στήθεια.
Τί θά γίνω δέν ξέρω. Πές μου μάνα τό πώς :
νά ζητήσω καί ναῦρω μέσ στό χάος βοήθεια,
πρίν τά " τέρατα" σβήσουν, τῆς ζωής μας τό φῶς!?

Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΑΔΕΙΑΣ
ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΩΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΑΠΟ ΑΣΤΙ ΛΕΙΣΟΝΟΜΟΥ
ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΣ. ΕΙΣΤΕ ΕΛΕΓΧΟΙ ΟΝΕΡΟ
ΕΣΤΙΝ ΟΤΙ ΥΠΕΚΕΙ ΠΑΡΗ ΤΗΝ ΠΟΙ-
ΝΙΚΗ ΕΥΣΥΝΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ "ΑΝ ΜΙΛΟΥΣΕ Η ΓΗ"
ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ 1965.-
"ΤΟ ΑΓΧΟΣ"

Στον ου—ρα—νό και—μὲ—μου—να για—τί να με ζυ—νή—σεις και να μου σβή—σεις

τὸ—νει—ρο που ζῶ—σα το γλυ—κὸ— Πῶ—νός—λα μου να με—φε—ρές χυ—ρὸς να

με ρω—τή—σεις πῶς κῶσμο εὐ—τὸ τον φε—τε—κό που δὲν τον ε γραι—κὸ:— τον

κῶσμο εὐ—τὸν του φε—τε κό που δὲν κα—τα—λα—βαί—νυ Πῶ την καρ—διὰ σαν ροβ—τι

σεις πως να στα—θῶ ὀρ—θῶς:— σα βλε—κυ τὸ—σα τὸ—μα—τα μὲσ' αἰθῆς ζω—ῆς το

τραί—νο— που ἔ—χει γί—νει γίρ—τός—ρο και φεβί—ο—λο—τα—χὸς—

ΚΟΥΠΛΕ

ΧΟΡΟΣΔΙΑ:

ΡΕΦΡΕΝ

Στον ουρανό κοιμόμouνα, γιατί να με
ξυπνήσεις
και να μου σβήσεις τ' όνειρο, που ζούσα
το γλυκό.
Μανούλα μου τί μ' έφερες χωρίς να με
ρωτήσεις,
στον κόσμο αυτό τον ιφεύτικο, που δεν
τονε γροικώ;

Στον κόσμο αυτό τον ψεύτικο που δεν
καταλαβαίνω,
με την καρδιά που μου 'δωσες, πώς να
σταθώ ορθός;
σαν βλέπω τόσα θύματα μες στις ζωής
το τρένο,
που έχει γίνει φέρετρο, και φεύγει
ολοιαχώς!

Κάθε μέρα ξυπνάω με το άγχος στα
στήθια:
στις καρδιάς μου των χτύπων τη βουβή
τους κραυγή,
και μου λεν: τον πλανήτη πως βουλιάζουν
στ' αλήθεια,
κάτι λίγοι που θέλουν να ρημάξουν τη γη!

Κάθε μέρα ξυπνάω με το άγχος στα
στήθια.
Τί θα γίνω δεν ξέρω. Πες μου μάνα το
πώς:
να ζητήσω και να 'βρω μες στο χάος
βοήθεια,
πριν τα "τέρατα" σβήσουν της ζωής μας
το φώς!!

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד

וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד
וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד

וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד

וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד

וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד

וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד וְיְהוָה יְחִיד

